

Sense precedents

NOVES MESURES

Tancament de totes **les escoles i universitats** de Catalunya

Suspensió de **tots els esdeveniments esportius**

Restricció de **moviments** i de participar en **actes socials**

Prohibició de **volar als EUA** durant 30 dies

Activació d'una línia de **crèdit de 1.000 milions** per a pimes i autònoms

Igualada i la conca d'Òdena, confinades pel brot

Un focus iniciat i escampat a l'hospital aïlla més de 70.000 persones

Seat suspèn un torn de producció a Martorell pel virus

Patronals i sindicats demanen que es facilitin els ERO temporals

Macron ordena la clausura de les escoles a França

Les eleccions municipals d'aquest diumenge es mantenen

Tanca la Sagrada Família, una de les icones del país

El nombre de visitants cau en picat després de la limitació a mil persones

Pànic a les borses amb una caiguda històrica a l'Íbex 35

El pla de xoc del BCE no convenç i atia les pèrdues a tots els mercats

Els teatres perdran 4 milions d'euros en quinze dies

La patronal del sector demana compensacions per a productores i companyies

A Catalunya ja se superen els 300 casos positius

La propagació avança i en un sol dia es detecten 138 nous infectats

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Andreu Pujol

Protocols antimasclistes

Pels volts del 8 de març, Dia Internacional de la Dona, han esclatat dues polèmiques que, malauradament, vinculen la política catalana amb l'assetjament de caràcter sexual. La primera va suposar la dimissió de l'alcalde d'Argenton, que havia estat militant de la CUP i que feia poc que n'havia estat expulsat pels mateixos motius. La més recent ha comportat la renúncia del conseller d'Acció Exterior de la Generalitat de Catalunya, Alfred Bosch, per haver ajornat la destitució d'un subordinat tot i conèixer que es dedicava a importunar companyes de feina. En aquest cas, com en l'anterior, el partit havia actuat amb més diligència que la institució, amb la consegüent expulsió. No és casual la transcendència d'aquests casos i el fet que siguin la CUP i ERC els dos únics partits parlamentaris que disposen d'un protocol intern d'actuació per lluitar contra el masclisme. La pregunta pertinent a fer-se és si en

Els qui més s'esquincen les vestidures utilitzant el masclisme com a arma llancívola són els que tenen encara tots els deures per fer

les organitzacions on no disposen d'aquesta mena de mecanismes tot és una bassa d'oli o bé si, com és previsible, s'hi produeixen també actituds intolerables que no acaben sortint a la llum i que es tapen com un afer intern. Atès que els partits polítics actuen en el terreny de la competència electoral, és habitual veure com els contrincants s'abraonen a sucari-hi pa quan la realitat d'un comportament reprovable s'acaba difonent a la premsa. Alguns hi refreguen les llesques amb més golafreteria i ansietat que d'altres, tot sigui dit. Paradoxalment, això significa que els qui més s'esquincen les vestidures utilitzant el masclisme com a arma llancívola són els que tenen encara tots els deures per fer. Això és una mala notícia si el que es vol és erradicar definitivament les conductes vergonyoses que comentàvem i ho és perquè pot retardar la generalització de tals protocols a la totalitat de l'arc parlamentari, fomentant el blindatge i l'opacitat, i condemnant les potencials víctimes a la indefensió de la llei del silenci.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Saurí de centres

L'estimad Carles M. Canals, que em segueix, que de tant en tant em ve a veure des de Barcelona i que afirma tenir-me en les seves oracions, es veu que ha quedat una mica parat que al final de l'article de dissabte passat jo afirmés, entre parentesi, que segons la meua percepció el centre del món no es troba a Sant Pere de Rodes, on el va situar el farmacèutic de Figueres i matemàtic de la història Alexandre Deulofeu, ni a l'estació de Perpinyà on el va desplaçar el seu amic Salvador Dalí, sinó a la cripta del Pessebre de Sant Miquel de Cuixà, monestir de la Catalunya del Nord proper als dos punts en disputa. Diu en Carles que s'ho mirarà. No cal mirar res. És molt senzill i personal.

Fa molts anys vaig fer un viatge complet a Grècia, amb una colla. Tots havíem estudiat història de l'art a la Universitat de Barcelona, i la sortida ens va fer un gran profit. Com que també érem persones llegides, al cim de Súnion vam exclamar "Súnion, t'evocaré de lluny amb un crit d'alegria", i observant el perfil de Salamina entre les boires vam recitar "Glòria de

“A Delfos vaig sentir un corrent al cos i un mareig que em van almar

Salamina vermella en el mar a l'aurora". Vam anar a Delfos. Vam recordar l'oracle que parlava als grecs amb misteri, i que per aquest motiu no fallava mai, i jo personalment, i ara arribo on volia arribar, Carles, vaig sentir en aquell lloc una mena de corrent al cos, com una agitació i mareig, que em van almar una mica. Els grecs situaven a Delfos el centre del món, el seu *omphalos*, el llombrígol. Vaig pensar que la tria no havia estat feta a l'atzar sinó que una força que en direm tel·lúrica per dir-ne d'alguna manera, i que és la que jo havia sentit, els havia indicat on se situava aquell epicentre. I llavors

vaig recordar que aquella enrampada, aquella sacsejada, no eren en mi nous sinó que els havia experimentat per primer cop en una visita a Sant Miquel de Cuixà, i concretament a la cripta del Pessebre, brollador de pedra que no se sap si es desplega o replega però que en tot cas indica que allà hi ha una centralitat: la de la nostra cultura pirinenca. Verdaguer no va conèixer la cripta perquè no es va descobrir fins als anys trenta. N'hauria tret molt partit. Fantasies meves? Fins ara no les havia explicades per pudor. He arribat a un punt i circumstància que ja no em reté res. Tampoc soc tan estrany. Els saurís saben endevinar on hi ha aigua subterrània. Permetin-me ser un saurí de botons centrals del món. Cada cultura deu tenir el seu. En vaig trobar un al peu de la piràmide de la Lluna dels asteques. A Egipte, al temple d'Abu-Simbel. No he viatjat prou. A la Xina no vaig notar res, potser perquè no em van dur al lloc adequat. No he estat a l'Índia. A Ushuaia, la ciutat argentina més austral del món, vaig sentir una altra sensació: la de tenir tot el globus terraquí sobre el cap.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/i2h4zl>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

‘Keep Calm and Carry On’

Quan al diari que teniu a les mans només hi ha una notícia i es diu coronavirus, i quan a les ràdios i a les televisions del país no es parla de res més –d'absolutament res més– que no sigui del coronavirus, jo només els puc donar un consell –i aplicar-me'l a mi mateix–, i és allò de *Keep Calm and Carry On* (Mantingueu la calma i continueu endavant). Entre d'altres coses, no s'enganyin, perquè no tenim cap més remei. Vostè i jo no podem fer gaire res més que seguir atentament les instruccions, no perdre els nervis i intentar no fer-ho més gran del que ja és, que ho és. Davant d'una situació sense precedents (escoles tancades, vols anul·lats, ciutats confinades...), i amb unes afectacions econòmiques que també s'intueixen sense precedents, una bona dosi de teletreball (si poden), una altra de paciència i totes les precaucions possibles, per simples que els puguin semblar. I el que els de-

“Hem pres consciència que som vulnerables, i que tot allò que donàvem per fet es pot desmuntar d'un dia per l'altre

ria: *Keep Calm*. Nosaltres, i la classe política, on segons qui es podria estalviar segons quins comentaris i confiar-se més sovint. És difícil, fer veure que no passa res quan el país és a punt d'aturar-se del tot, el degoteig d'actes i cites que s'anul·len és una constant i als supermercats hi ha cues de clients abastint-se per un si de cas (un miste-

ri, per cert, això de l'acaparament de paper de vàter). D'una manera o altra, en menor o major mesura, la vida aquests dies ens ha canviat. I, sembla, ho farà encara més els propers dies. Hem pres consciència que no vivim sols, que som vulnerables i que tot allò que donàvem per fet es pot desmuntar d'un dia per l'altre, en un tres i no res. Per sortir-nos-en, d'aquesta situació inèdita, desconeguda, estranya i sorprenent, probablement hem de tornar a allò de la cadena de confiança. A la responsabilitat de cadascú i a la responsabilitat compartida. No és el primer cop, que travessem moments complicats. Els governs i l'administració hi han de fer la seva (sisplau, coordinadament) i nosaltres, ai las, la nostra (ves quin remei, com els deia). I com que a hores d'ara és massa aviat per saber si n'hem fet un gra massa, facin cas als experts i no als tertulians. I, sobretot, *Keep Calm*.

EDITORIAL

Mesures clau contra la pandèmia

L'avanç implacable de la pandèmia del coronavirus a Catalunya va portar ahir les autoritats catalanes a establir noves mesures de contenció, més extremes que les establertes fins ara, entre les quals hi ha el tancament de llars d'infants, escoles, instituts i universitats. Una decisió que té greus afectacions en la vida familiar i laboral de centenars de milers de catalans, impensable només fa uns dies, però que, a hores d'ara, s'entreu del tot necessària per aturar la propagació de les infeccions. La Generalitat cerca, així, mitigar el previsible col·lapse del sistema sanitari català i endarrerir el màxim possible l'abast de la pandèmia al país.

El tancament de les escoles podria ser, segurament, un primer pas per a mesures més excepcionals, com ara el confinament de tots els ciutadans als seus domicilis, que ja s'han aplicat, amb cert èxit, en països com la Xina i Itàlia i que també s'aplicaran segur en altres indrets d'arreu del món. Unes mesures que trasbalsaran encara més la vida quotidiana i, sobretot, l'economia del país, ja prou tocada des de fa dies per l'avanç imparabile de la pandèmia.

Els ciutadans hauran de seguir les ordres del govern, com les nombroses recomanacions sanitàries que s'han fet públiques, tot evitant, en la mesura que sigui possible, que el pànic els mogui, com ja ha passat, a fer compres de manera compulsiva en botigues i supermercats. La gent segur que farà cas de les directrius de les autoritats, però tant el govern català com l'espanyol han de tenir ben clar que no els poden fallar. Per això caldrà habilitar amb rapidesa totes les compensacions econòmiques anunciades, i més que en caldran, perquè aquesta crisi no l'acabin pagant els de sempre.

De reüll

Marta Monedero

Putin fins al final

En lloc d'aprofitar la jubilació per fer allò que no ha pogut fer fins ara (esportista com és tindria el temps molt ocupat), Vladímir Putin continua movent els fils per perpetuar-se al poder. Als 67 anys, aquest antic agent del KGB no té cap intenció de plegar, tot i que porta dues dècades dirigint Rússia com a president o com a primer ministre. Que sigui el mandatari que més temps ha estat al càrrec des de l'època de Stalin no l'ha frenat a l'hora de seguir maniobrant i, aquesta setmana, la Duma (cambra de diputats) ha aprovat una àmplia

El president rus s'ho manega per estar-se al poder fins el 2036

reforma constitucional que, entre altres canvis, permet al president postular-se a dos mandats més a partir del 2024. Putin fins al final. Putin fins al borsx. La proposta encara ha de fer una mica de camí per ser efectiva. Té pendent els tràmits del Senat, el Tribunal Constitucional i una

consulta nacional convocada pel 22 d'abril. Però Putin sap que té la paella pel mànec i que, un cop més, se'n sortirà gràcies a una maquinària de l'estat que talla qualsevol flor que intenti sobresortir. Amb tot, la dissidència russa creix i està ben tipa de no viure en una Rússia sense Putin, un líder que ha propiciat que la gran Rússia recuperés l'orgull i ha catalitzat l'esperit de l'ànima russa. En aquesta línia, els canvis reforcen el poder presidencial, prohibeixen el matrimoni gai i inclouen la creença en Déu com un dels valors tradicionals russos.

Les cares de la notícia

FUNDADOR D'ALTERNATIVA PER ALEMANYA

Björn Höcke

Ultradreta investigada

L'Oficina Federal per a la Protecció de la Constitució ha posat sota vigilància sistemàtica el sector més radical de la formació ultradretana Alternativa per Alemanya, entre els quals hi ha un del seus fundadors, Björn Höcke, president del grup parlamentari de l'AfD a Turíngia.

METGE

Manel Anoro

Voluntari i testimoni

Aquest metge de família que treballa com a voluntari a l'illa grega de Chios amb l'ONG basca Salvamento Marítimo Humanitario ens explica en una entrevista que els refugiats que arriben ara a Grècia són detinguts i que les illes gregues estan desbordades.

ACTOR

Tim Roth

Tots els papers

L'actor londinenc, molt conegut pels papers que va fer a primers dels 90 en films com *Reservoir dogs*, *Pulp fiction* i *Rof Roy* interpreta un home obsessionat a trobar el seu germà a la pel·lícula *La cançió de los nombres olvidados*. "No visc els papers, encenc i apago", ens diu en una entrevista.

Tal dia com avui fa...

1 any **Nou front**
L'expresident Carles Puigdemont obre un nou front amb l'Estat i recorda que si és elegit el 26-M gaudirà d'immunitat per retornar.

10 anys **Sense acords**
La cimera anticrisi s'acaba sense acords. La declaració de vuit punts del govern desagrada a l'oposició, que no es tanca a continuar negociant.

20 anys **Aznar arrasa**
Governarà quatre anys més sense necessitat de pactes i amb majoria absoluta. La clara derrota del PSOE fa que Almunia presenti la dimissió.

Full de ruta

David Portabella

L'experiment coronavirus

Venint de celebrar eleccions i més eleccions, pretendre que el ciutadà estigui preparat de cop per escoltar cada dia la veu de la ciència sembla una utopia, ja sigui la veu del doctor Joan Guix o del doctor Fernando Simón. I de ciència no en sap tothom, però l'humor i el regne de la contradicció són patrimoni de la humanitat. Qui vol escoltar la ciència podent seguir el compte de Twitter @CoronaVid19 en què el coronavirus relata en clau irònica el seu dia a dia? "Ortega-Smith està infectat, però jo no he quedat bé tampoc" o "Qui ha aconseguit que no es parli de Catalunya?" són algunes piulades recents. Qui vol escoltar la ciència quan hi ha flagrants contradiccions com ara fixar que el Barça-Nàpols de Champions es juga a porta tancada i hores després vetar els vols d'Itàlia al Prat? I si el Nàpols volava a París, i de París a Barcelona, el risc s'extingia? Què fa Madrid sent niu de contagi i exportant milers de seguidors de l'Atlético de Madrid a Liverpool? Per

"Estem enmig d'un gran experiment al món: la gent escoltarà els científics?", diu l'astrofísic Neil DeGrasse

què dimarts al Consell de Ministres trenta periodistes podien parlar amb el ministre Salvador Illa a menys d'un metre i la via telemàtica no va entrar a La Moncloa fins ahir pel positiu d'Irene Montero? L'humor i la contradicció institucional autòctons han coincidit amb el relançament de *Cosmos*, la sèrie icònica de divulgació científica ideada per l'astrònom Carl Sagan als anys vuitanta. El continuador de Sagan és l'astrofísic i divulgador Neil DeGrasse Tyson, que està de promoció de la nova temporada de *Cosmos* en una gira que l'ha portat al *show* de Stephen Colbert. "No ets doctor ni epidemiòleg, ets astrofísic, però sospito que tens opinió sobre el coronavirus", li va dir Colbert. "Opinió no, sí un punt de vista", va dir DeGrasse per aclarir que la ciència no és política. I va donar la seva visió: "Estem enmig d'un gran experiment al món. Potser l'experiment és: la gent escoltarà els científics? En aquest cas els sanitaris. Et rentes les mans? Fas cas al que et diuen? Som capaços de seguir les recomanacions dels científics? Estem a meitat de l'experiment." I si fos així i ara l'experiment som tots?

Tribuna

Jaume Oliveras i Costa. Escriptor

Quan els veïns fan memòria

Alguns matins veig Francisco Lillo fent exercici vora mar. Els anys no permeten renunciar a moure les cames, i no debades en la seva biografia hi ha un apartat per a l'atletisme. Lillo recorda quan va arribar a Catalunya, al barri de Llefià, on "em pensava que veuria el paradís i resulta que estava molt pitjor que al meu poble, amb el barraquisme com a veí... Mare meva, on havia anat a parar!" La gran urbs creixia sense ordre i tot estava per fer.

LILLO ÉS UN EXEMPLE DE LA IMMIGRACIÓ que acudí al cinturó barceloní a la recerca de feina i estabilitat i, potser, també fugint del caciquisme que els havia catalogat com a gent d'esquerres. I amb els records del vell militant del PSUC i CCOO José Miguel Cuesta començà la tesi doctoral que presentà el 2014 i que ara, correctament rellegida i amb bon suport fotogràfic, ha publicat amb el nom d'*El moviment veïnal al Barcelonès Nord* en el període entre 1954 i 1987, editat pel Museu de Badalona. José Miguel Cuesta, doctor en història contemporània, també és fill del

món de la immigració, dels altres catalans, amb el pare vingut d'Extremadura i la mare, de Galícia, gent que construïren la ciutat del futur i contemplaren com entre els anys seixanta del segle passat al moment actual el Barcelonès Nord passava de 165.000 a 375.000 habitants. L'historiador ha treballat amb material de primera mà i a la vegada ha sabut recórrer als que podien aportar les pròpies vivències a una treballada història.

ÉS DIFÍCIL ABASTAR tot el que fou el moviment veïnal i obrer dels anys seixanta-

“L'empresa era modelar una ciutat amable i la lluita facilità la unitat”

setanta al "cinturó roig" barcelonès, quan calia teixir complicitats per sortir de la negra nit d'una dictadura massa llarga i on no sempre era fàcil superar les tensions democràtiques entre el treball i la cultura. Una època que cal emmarcar en el context que es donava, quan el diàleg entre cristians progressistes i marxistes radicals és feu més que necessari i on l'opressió dels poderosos no cessà en cap moment.

BASTIR LA COMARCA fou el treball de molta gent, dones i homes que volien el millor per als seus fills i per al país i que trobaren una terra d'acollida on s'havien d'asfaltar carrers i construir clavegueres, a més de resistir l'envestida dels promotors immobiliaris i dels vividors de camisa blava. L'empresa era modelar una ciutat amable i la lluita facilità la unitat. Després vingueren les desavinences i els interessos sectorials, que d'això també en parla el llibre, i tot allò que ha quedat per fer i hauria de ser possible. Però la memòria és bona companya i Cuesta aporta un bon argumentari a la reflexió col·lectiva.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tots som Laura Borràs!

■ Són sempre els mateixos. Aquells que van venir a pegar la nostra gent. Aquells a qui acomiadaven al crit d'"A por ellos". Aquells que ens acusaven de mirades d'odi. Aquells que ens acusen d'adoctrinar a les escoles i que menteixen amb total impunitat. Aquells que tenen per lema "Todo por la patria". Aquells que arrenquen llaços grocs. Són els mateixos que van escridassar, amenaçar i insultar la Laura Borràs. Els que mai seran jutjats en un Estat autoritari i parafeixista. Laura, sempre seràs nostra!

XAVIER CEREROLS CLOSA
Barcelona

Bilingüisme per a no bilingües

■ Al *The Guardian Weekly* veig que fan una ressenya del llibre *The Bilingual Brain* d'Al-

bert Costa. He pensat: "Que bé, miraré de llegir-lo en català." Però no, resulta que en català no hi és, en espanyol sí. Magnífic. Així que si el tema m'interessa ja sé què em toca. No crec que la versió original fos en anglès, però tant li fa: tenint en compte que l'autor era un neurocientífic destacat i que el tema és tan nostrat, seria evident tenir-lo en català. És clar que observant la fallera amb què els nostres polítics glateixen per autotraduir-se a les rodes de premsa, ja no m'estranya res.

JORDI ARRAUT PELEJA
Barcelona

Fantasma criminal

■ No vull banalitzar la criminalitat, i encara menys comparar-la amb els crims de guerra o les morts de dones per violència masclista, però sociològicament un crim no és neces-

sàriament un assassinat. És la violació d'una norma o llei, i no em refereixo a les lleis a mida dictades per magistrats designats a dit, sinó a una mena de codi deontològic que estableix unes normes bàsiques. Acabada la setmana dedicada a la dona, la violència continua. Moltes dones hem patit assetjament durant molts anys a la feina, i en el meu cas, un cop jubilada ho continuo patint a casa. Són gàngsters que, a banda d'actuar en solitari sabotejant per fer-se els imprescindibles, paguen a gentussa per cobrir les seves estratègies. Entra impunement a casa meua i al meu cotxe. És una violació, és un delictes. Els Mossos? Empatia 10, resolució 0. Una denúncia? No puc demostrar res. Alarmes? Tenen mancances i les *hackegen*. Canvi de pany? Se les saben totes. Un detectiu

privat? Una presa de pèl, 1.900 euros i en negre per seguiment 24 hores. Sento impotència davant d'aquest tipus de violència de gènere subtil i astuta dels vampirs emocionals amb síndrome de Diògenes, de masclets psicòpates amb poder, malgrat ser uns desgraciats a nivell personal i laboral que van de milhomes amb aspecte sinistre, les dents i l'ànima corcades i amb la testosterona pel núvols. Com a bibliotecària els recomano la novel·la satírica *Rebel·lió a la granja*, de George Orwell. No és no!

MARIÀNGELS ALFONSO
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

NOTA AL LECTOR

Arran de la suspensió de molts actes populars atenant les mesures dictades per la crisi del coronavirus, avui no publiquem la secció Sortim.

La frase del dia

“Ha de sortir el millor de nosaltres, no hi ha colors polítics, disputes ni interessos legítims electorals”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Tribuna

Xavier Díez. Historiador

El feixisme truca a la porta

Un dels llibres de l'any és *Feixisme persistent*, de la periodista Alba Sidera. L'autora, corresponsal des de fa una bona colla d'anys a Itàlia, ha exercit la virtut de traduir la confusa i barroca política italiana en un text comprensible. I les seves percepcions són demolidores. L'èxit de Salvini no deixa de representar la culminació d'un procés lent, encara que constant, de normalització, extensió i creixent centralitat del feixisme en la societat italiana.

ITÀLIA ÉS UN PAÍS culte i sofisticat, encara que la seva enrevessada política, amb un punt d'espectacularitat operística, no sembla fàcil d'entendre. Fundada contemporàniament en el teòric antifeixisme (malgrat que amb uns ínfims processos pels crims de l'època mussoliniana), la ultradreta ha estat sempre allà, de manera latent i a l'ombra (malgrat que amb un terrorisme sagnant i intermitent). Amb un punt d'idealització romàntica per part de molts nostàlgics, persones normals, cultes i sofisticades, mestres, advocats, mestresses de casa, professionals,... que s'identifiquen sense cap recança com a feixistes, com ens descriu l'autora respecte a veïns normals i agradables.

ARA BÉ, ALLÒ que es mantenia amb discreció no va parar de créixer (i de blanquejar-se) a partir de Berlusconi. No només perquè la seva llarga etapa va incorporar una munió d'individus procedents d'aquest espai, sinó perquè el seu imperi mediàtic va treballar deliberadament per normalitzar aquesta versió italiana del totalitarisme entre l'opinió pública. L'escola comunicativa Media 7 va preparar un marc mental de normalització del que, objectivament, són aberracions morals com la xenofòbia o el masclisme.

EL FEIXISME TÉ ÈXIT, perquè com el capitalisme, nia en el costat fosc de l'ànima humana. És sovint allà, latent, en algun racó amagat de la consciència de persones nor-

mals, desperta quan li arriba oxigen i creix quan troba aliment. L'oxigen l'ha donat la crisi dels darrers dotze anys, i l'aliment l'ha subministrat una esquerra que no ha parat de cometre error rere error. La crisi de 2008 ha trinxat les societats occidentals. La caiguda dels nivells de vida, la normalització de la precarietat, l'eixamplament de les diferències socials ha estat una veritable aplicació del que Naomi Klein va definir com a “doctrina del xoc”.

EL RESULTAT, un panorama desolador on s'han dissolt els nexes socials, familiars o morals. Hem entrat de ple en aquell concepte que els sociòlegs Christian Laval i Pierre Dardot han anomenat “noves subjectivitats neoliberals”, en què cada individu assumeix una condició de competència darwiniana per la supervivència o l'èxit, fet que ha acabat amb uns mínims ètics per a la convivència. El malestar profund d'aquesta existència materialitzada en la precarietat com a forma de vida, o la resignació davant la perspectiva que les noves generacions visquin pitjor, s'ha combinat amb una creixent disponibilitat de boc expiatoris a qui responsabilitzar dels mals vigents. És allò que s'ha vingut a denomi-

“Un dels fets que protegeixen la societat catalana és que, a diferència d'Itàlia i Espanya, la nostra identitat contemporània s'ha fonamentat en l'antifeixisme”

nar “la lepenització dels esperits”.

PER LA SEVA BANDA, l'aliment al feixisme li ha estat ofert per unes esquerres impotents i sense idees. La globalització sembla haver matat la política, de manera que la funció primigènica de les esquerres (treballar per la igualtat social i econòmica) ha estat abandonada, per incompareixença, i sovint s'ha sublimat en les banderes de batalles culturals estèrils. La qüestió de les identitats, debats narcisistes a la recerca del col·lectiu més oprimat, polèmiques inesgotables sobre qüestions d'interès relatiu, una creixent intel·lectualització i conceptualització que omple planes de diccionari, ha centrat tota l'energia de personatges com Tony Blair, José Luis Rodríguez Zapatero, Barack Obama o Matteo Renzi.

AQUESTES ESQUERRES sense esquerres, que han deixat societats més desiguals i injustes després del seu pas per les institucions, han servit per incrementar la frustració de societats abandonades a la seva dissort, i per tant, vulnerables al dimoni del feixisme, el qual, sense oferir solucions justes, sí que assenyalava les contradiccions d'unes esquerres sense brúixola. Salvini no s'explica sense el fet que la suposada esquerra de Renzi perpetrés una reforma laboral que va precaritzar l'ocupació o una reforma de les pensions, al dictat de la Troika, consistent a retardar l'edat de la jubilació i endurir-ne les condicions.

NO OBLIDEM QUE ITÀLIA ha estat tradicionalment un país avantguardista, amb una capacitat d'anticipar-se als moviments polítics de fons. No oblidem, tampoc, que un dels fets que protegeixen la societat catalana és que, a diferència d'Itàlia i Espanya, la nostra identitat contemporània s'ha fonamentat en l'antifeixisme (a diferència d'un *aporellisme mesetari* massa vinculat al franquisme). I l'independentisme, sobretot, va d'això, d'una batalla constant contra aquest monstre tan pròxim que truca a la porta.

De set en set

Josep Maria Casasús

Pla en grip

Com que hi ha tanta grip, han hagut de clausurar la universitat.” Amb aquesta frase començava Josep Pla el seu *Quadern gris*. Hi posava una data: el 8 de març del 1918. D'ençà d'aquell fet, ell i el seu germà es quedaren a viure amb la família, a Palafrugell. Una pandèmia –tant o més greu que la d'ara– va recloure l'estudiant de dret en el redós daurat d'un Empordà on ja brotava la primavera benigna, lluny del pànic barceloní per una malaltia d'origen desconegut i resistent als combats mèdics. Una setmana més tard, el 14 de març (demà farà precisament cent dos anys), Pla escrivia això en el dietari: “Ara, final-

La quarantena de Pla en el mas fou providencial

ment, dona gust de viure a Catalunya. La unanimitat és completa. Tothom està d'acord. Tots hem tingut, tenim o tindrem, indefectiblement, la grip.” Quan va arribar la tardor, dels 650.000 habitants de Barcelona, 150.000 estaven afectats per aquell virus que els diaris en deien “grippe”, grafia estrangera que també figura, és clar, en el manuscrit de Pla. La infecció feia estralls entre la gent gran amb patologies concretes abans i entre joves amb defenses afeblides per alimentació deficient o per vida dissipada. S'encomanava, sobretot, en orfenats, teatres, cabarets, i en els mateixos hospitals. El govern de la Mancomunitat va tractar de contenir la morbositat prohibint tota mena d'activitats que apleguessin una gornació. La quarantena de Pla en el mas fou providencial: va desvetllar-li “la diabòlica mania d'escriure”. Així va anotar-ho dos dies abans del Nadal del 1918.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El pressupost arriba a l'últim tràmit pendent de la Covid-19

El govern i els comuns volen que s'aprovi com més aviat millor, però l'oposició demana adaptar-lo a les noves necessitats sanitàries ■ El Parlament decideix avui si hi haurà sessió la setmana que ve

E. Ansola / O. Palau
BARCELONA

El coronavirus s'ha infiltrat també en el debat del pressupost al Parlament, que ahir va superar el penúltim pas amb l'aprovació en la comissió d'Economia dels dictàmens de la llei del pressupost i de la llei d'acompanyament. En principi, el ple per aprovar-los està previst per a la setmana vinent, però s'aguantava d'un fil per les mesures que es puguin adoptar contra el coronavirus, que avui s'hauran de tractar en la mesa extraordinària convocada pel president, Roger Torrent. Ahir, fonts de JxCat ja insinuaven que la prioritat hauria de ser tancar el Parlament, mentre que des d'ERC es feia referència a una delegació de vot dels

Diputats en la comissió d'Economia celebrada ahir per aprovar el pressupost abans del tràmit final al ple ■ ACN

diputats com a possible sortida.

Al matí, però, el vicepresident, Pere Aragonès, defensava el nou pressupost com a eina imprescindible per a un "augment de la capacitat" de les mesures

econòmiques i socials que pot aplicar el govern contra la crisi sanitària. L'oposició, en canvi, demanava aturar-lo ara que encara s'hi és a temps per adaptar-lo a la nova realitat que ve, que provocarà canvis

Més retrets entre JxCat i ERC

Diputats de JxCat i ERC van protagonitzar ahir un nou encreuament de retrets des dels comptes a Twitter per la gestió, aquesta vegada, de l'epidèmia del coronavirus. El vicepresident del Parlament Josep Costa, de JxCat, llançava un missatge en què demanava mesures preventives contundents en l'àmbit de la salut, que controla la consellera Alba Vergés, d'ERC. "Si preveiem que d'aquí a uns dies caldrà prendre mesures

dràstiques [...], valdria més adoptar-les ara." El portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, li replicava: "[...] Intenem evitar el tertulianisme de bar i deixem que segueixin parlant els experts, sisplau." S'hi afegia la diputada Anna Caula, que demanava "[...] defugir sempre qualsevol actuació de cara a la galeria." Els diputats de JxCat Lluís Guinó i Aurora Madaula instaven Vergés a prendre exemple de Dinamarca.

substancials. "El pressupost s'havia calculat prenent com a base previsions que no serveixen de res", avisava la líder de Cs, Lorena Roldán, que alertava que els comptes poden ser "paper mullat" fins i tot

abans d'aprovar-los. També la diputada del PSC Àlicia Romero avisava que "caldrà fer un cert replanteig" dels comptes, per exemple perquè caldrà incorporar més recursos a les mesures sanitàries. La

CUP encara va ser més dràstica, i va insistir a demanar la retirada de l'actual projecte perquè es comenci a pensar i tramitar des de zero, una feina per a la qual s'oferia. "Atesa la crisi sanitària, els comptes ja no són només insuficients, sinó obsolets per respondre a les necessitats reals", advertia el diputat Carles Riera.

Des d'ERC, en canvi, el diputat Lluís Salvadó admetia que caldrà fer "adaptacions urgents", però defensava que "ningú té cap dubte" que la crisi s'afrontarà "molt millor amb el pressupost aprovat i les eines que ens aporta". Per Jordi Munell, de JxCat, ja era imprescindible aprovar-lo després de tres anys, però amb el coronavirus esdevé una "responsabilitat tirar-lo endavant com a eina bàsica". David Cid, dels comuns, era encara més contundent i feia una crida a no entorpir-lo: "El pressupost s'aprovarà, i farien bé tots els grups de no retardar-ne l'aprovació." I és que Cs ahir no va aclarir si durà la llei al Consell de Garanties Estatutàries, un fet que n'ajornaria un mes l'aprovació. Si només hi du una de les dues lleis, l'altra podria rebre el llum verd. ■

El joc

LOTERIA NACIONAL				SORTEIG 21/20		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiat, classificats per la seva xifra final																					
SORTEIG DEL DIA 12 DE MARÇ DEL 2020						Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig																					
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna						0		1		2		3		4		5		6		7		8		9			
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS		
02700	300.000	02701	12.300	02702	300	02703	330	02704	300	02705	300	02706	360	02707	330	02708	300	02709	300	02710	330	02711	300	02712	300	02713	330
02710	330	02711	300	02712	300	02713	330	02714	300	02715	360	02716	300	02717	330	02718	300	02719	300	02720	330	02721	300	02722	300	02723	330
02720	330	02721	300	02722	300	02723	330	02724	300	02725	300	02726	300	02727	330	02728	300	02729	300	02730	390	02731	300	02732	300	02733	540
02730	390	02731	300	02732	300	02733	540	02734	300	02735	300	02736	300	02737	390	02738	300	02739	300	02740	330	02741	300	02742	300	02743	330
02740	330	02741	300	02742	300	02743	330	02744	300	02745	300	02746	300	02747	330	02748	300	02749	300	02750	330	02751	300	02752	300	02753	330
02750	330	02751	300	02752	300	02753	330	02754	300	02755	300	02756	300	02757	330	02758	360	02759	360	02760	330	02761	300	02762	300	02763	330
02760	330	02761	300	02762	300	02763	330	02764	300	02765	300	02766	360	02767	330	02768	300	02769	300	02770	330	02771	300	02772	300	02773	330
02770	330	02771	300	02772	300	02773	330	02774	300	02775	300	02776	300	02777	330	02778	300	02779	300	02780	330	02781	300	02782	300	02783	330
02780	330	02781	300	02782	300	02783	330	02784	300	02785	300	02786	300	02787	330	02788	300	02789	300	02790	330	02791	300	02792	300	02793	330
02790	330	02791	300	02792	300	02793	330	02794	300	02795	300	02796	300	02797	390	02798	300	02799	300	18200	240	18201	150	18202	150	18203	180
18200	240	18201	150	18202	150	18203	180	18204	150	18205	150	18206	210	18207	180	18208	150	18209	150	18210	180	18211	150	18212	150	18213	180
18210	180	18211	150	18212	150	18213	180	18214	150	18215	210	18216	150	18217	180	18218	150	18219	150	18220	180	18221	150	18222	150	18223	180
18220	180	18221	150	18222	150	18223	180	18224	150	18225	150	18226	150	18227	180	18228	150	18229	150	18230	240	18231	150	18232	150	18233	240
18230	240	18231	150	18232	150	18233	240	18234	150	18235	150	18236	150	18237	240	18238	150	18239	150	18240	180	18241	150	18242	150	18243	180
18240	180	18241	150	18242	150	18243	180	18244	150	18245	150	18246	150	18247	180	18248	150	18249	150	18250	7.650	18251	60.000	18252	7.620	18253	180
18250	7.650	18251	60.000	18252	7.620	18253	180	18254	150	18255	150	18256	150	18257	180	18258	210	18259	210	18260	180	18261	150	18262	150	18263	180
18260	180	18261	150	18262	150	18263	180	18264	150	18265	150	18266	210	18267	180	18268	150	18269	150	18270	180	18271	150	18272	150	18273	180
18270	180	18271	150	18272	150	18273	180	18274	150	18275	150	18276	150	18277	180	18278	150	18279	150	18280	180	18281	150	18282	150	18283	180
18280	180	18281	150	18282	150	18283	180	18284	150	18285	150	18286	150	18287	180	18288	150	18289	150	18290	180	18291	150	18292	150	18293	180
18290	180	18291	150	18292	150	18293	180	18294	150	18295	150	18296	150	18297	240	18298	150	18299	150	Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		2700	990	8411	750	733	240	1954	750
700	240	021	150	33	90	3	30	915	210	15	60	886	150	1677	780	58	60	4919	750	00	90	049	150	30	90	499	150
30	90											06	60	37	90			899	150	0	30	0	30			59	60
0	30											66	60	7	30												

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS